

neděle 26. ledna 2025

GRAND festival SMÍCHU

Východočeské divadlo Pardubice
21.—28. 1. 2025

6

Dnes soutěží... Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Sedm statečných hráčů v duchařské komedii rozvíjí pověstný šestý smysl

Liberecký soubor není na velkém pardubickém klání zdaleka neznámý a bezpochyby už si u festivalových diváků vyhrál dobré jméno. Před dvěma lety seveřané přivezli Hru, která se zvrhla v režii šéfky Kateřiny Duškové a získali cenu diváků. O rok dříve si kabaret Semafor odvezl ocenění tři. Již dříve se tu soubor zapsal komedii Ivana Rajmonta Škola žen a Poprask na laguně. Představovat režisérku Kateřinu Duškovou nebo liberecké bardy Martina Polácha a Markétu Tallerovou tedy není společensky vhodné. Věříme, že tak, jak se těší oni na vás, těšíte se i vy na ně.

Dnes tu rozehrájí něžnou duchařskou komedii s romantickou zápletkou **Mezi nebem a zemí**, která prověřuje samotné meze ansámblové souhry. Dvě z postav jsou totiž pro ostatní neviditelné a hercům nezbývá než ve vzájemném napojení spoléhat na pověstný šestý smysl.

Do venkovského domu po slavném spisovateli se nastěhuje mladý pár. Ona čeká dítě a on doufá, že tu napíše úspěšný román. V domě ale straší! Markéta Tallerová a Martin Polách v rolích duchů fascinují až dětskou chutí hrát si a jejich jevištní partnerství okouzluje lehkostí virtuozity. Mladí Eliška Jansová a Daniel Toman ovšem do hry vstupují s odzbrojující upřímností a sportovním nasazením, ani jim není zatěžko fandit.

Lenka Chválová, dramaturgyně inscenace

25 Návrat Kateřiny Duškové

Režisérku **KATEŘINU DUŠKOVOU** není třeba pardubickému publiku dlouze představovat, neboť na prknech Východočeského divadla inscenovala pěknou řádku divácky velmi oblíbených her – Pořád jsem to já, Míkve, Žitkovské bohyně, Kiss me, Kate a v neposlední řadě také komedii **Mezi nebem a zemí**. V čem se bude její liberecká verze lišit, vám prozradí v následujícím rozhovoru.

Na co se jako režisérka těšíte při uvedení vaší inscenace na GRAND Festivalu smíchu? Jaký máte vztah k tomuto festivalu a co pro vás znamená být jeho součástí?

Je hezké být součástí vašeho týdenního svátku smíchu. Těším se na pardubické publikum, které je v těchto dnech ještě více než obvykle otevřené a připravené usmívat se. Vždy jste v Pardubicích liberecké divadlo přijímali s otevřenou náručí a já věřím, že tomu ani letos nebude jinak. Rádi k vám jezdíme hrát.

GRAND Festival smíchu je zaměřen na humor a zábavu. Jaké máte osobní kritéria pro to, aby humor byl nejen vtipný, ale také smysluplný a relevantní pro současného diváka?

S dovolením bych si půjčila slova Zdeňka Svěráka, který řekl: „Humor je kvalita, kterou tenhle národ má, a tím řeší své komplexy, svá neštěstí, svou bezmocnost. Mnohokrát ho zachránil, a proto bychom si jej měli vážit.“ A také, že „humor je jediná důstojná zbraň proti smrti“.

Před několika lety jste režírovala Mezi nebem a zemí ve Východočeském divadle. Jaké rozdíly cítíte v inscenování této hry nyní, když ji přivádíte na GRAND Festival smíchu s divadlem z Liberce?

Před jedenácti lety jsme se v Pardubicích zabývali především vážnými tématy této hry. V Liberci jsme si dovolili víc se smát, víc si hrát a snad jsme se současně s lehkostí dotkli i oněch věcí mezi životem a smrtí.

Co vás nejvíc inspirovalo k tomu, abyste se pustila právě do režirování Mezi nebem a zemí?

Ta hra obsahuje katarzi, a to mě v současné době nejvíc zajímá. A především – dokáže nás na okamžik zastavit a srovnat nám v hlavě hodnoty. Naprosto vyváženě v sobě obsahuje slzy i smích.

Když se podíváte na současné trendy v divadelní tvorbě, co považujete za hlavní výzvy, kterým čelí současní režiséři při přenosu komedie na jeviště?

Nesklouznout k podbízívému bulvárnímu předvádění veselí.

V jaké fázi zkoušení inscenace cítíte, že se hra skutečně „najde“ a začne žít vlastním životem? Jaké momenty během přípravy jsou pro vás jako režisérku ty nejvíce naplňující?

Věřím, že vznik divadelní inscenace je živoucí proces, který končí až derniérou. A naplňující chvíle? Nevím... ale ano... miluju tu fázi, kdy herec začíná vědět o své postavě víc

než já, kdy do ní začíná vstupovat, rozhodovat za ni a já poodstupuji a stávám se svědkem onoho zrodu živoucí divadelní postavy.

Co vás dokáže vždy rozesmát?

Vždy mě rozesměje můj muž, také Jean Paul Belmondo, často se směju Rowanovi Atkinsonovi a Bustersi Keatona považuji za předního mistra humoru. BaL

Kdo letos usedá na místa porotců GFS?

Všechna místa v divadle jsou vlastně porotcovská, neboť svá hodnocení mohou odevzdávat všichni diváci v sále. Některá sedadla mají však o něco větší váhu, na nich sedí členové odborné poroty složené ze zkušených divadelních teoretiků, ale i praktiků. Dalších pár míst v hledišti pak patří mladší variantě odborné jury, kterou tvoří studenti vysokých divadelních škol. Letos o Ceně **studentské poroty** rozhodují tři studentky: **ANUŠE ŘEHŮRKOVÁ**, **LUCIE BLECHOVÁ** a **BARBORA LOHNISKÁ**, s nimiž vás nyní také blíže seznámíme...

Anuše, Lucie Báro, jakou školu a obor studujete? Čím vás divadlo přitahuje?

ANUŠE: Studuji na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Obor činoherní režie. Divadlo mne přitahuje svou schopností komunikovat. Ptát se na otázky. Pochybovat. Konfrontovat nás s našimi emocemi. Je to možnost úniku, ale i hlubinné reflexe. Divadlo je především kolektivní zážitek, který se děje tady a teď!

BÁRA: Studuju na DAMU obor dramatická výchova. Divadlo mě baví tím, jak dokáže vyvolat emoce a spojit lidi. Je to místo, kde se dá zkoumat svět i sebe samého.

LUCIE: Studuji na JAMU obor divadelní produkce. Na divadle mě láká jeho rozmanitost, dostupnost, otevřenost.

Proč jste přijaly nabídku stát se jednou z porotkyň GFS? A co se vám vlastně vybaví, když se řekne GRAND Festival smíchu?

ANUŠE: Jsem z Pardubic a GRAND festival smíchu je něco, co znám od malička. Unikátní mi přijde pozorovat to, jak se vyvíjí komedie jako žánr. Na festivalu může divák zhlédnout různé komedie z předních divadel v jednom týdnu plném humoru.

BÁRA: Přišlo mi skvělé vidět tolik různých komedií a být u toho. GRAND Festival smíchu si spojuju s dobrou náladou, zábavou a chvílemi, kdy se celý sál směje.

LUCIE: V Pardubicích jsem mockrát nebyla, tak proč nepřijet rovnou na týden. Ještě když mohu každý den chodit do divadla na soubory z celé republiky. A co by se mi vybavilo? Teď vaše nová znělka, která se mi opravdu zaryla pod kůži.

B. Lohniská, A. Řehůrková a L. Blechová

25

Jaké komedie máte rády? Nacházíte takové v programu GFS?

ANUŠE: V poslední době mne zajímá, jak se tvůrci staví ke klasickým divadelním textům. Zajímá mne to, jakými způsoby je dokáží adaptovat pro současného diváka a na problémy dnešní doby.

BÁRA: Mám ráda chytré a nápadité komedie. V programu GFS jsem si našla několik kousků, co mě zaujaly – je to pestré a baví mě ta rozmanitost.

LUCIE: Hlavně ty, u kterých se opravdu zasměju, které přicházejí s nějakým novým druhem humoru. RaS

Poezie Anuše Řehůrkové balancující mezi humorem a hlubokými emocemi

V rámci doprovodného programu GRAND Festivalu smíchu bylo ve středu 22. ledna v divadelním klubu na nejmenší scéně VČD Poedium uvedeno autorské čtení **Anomálie** s podtitulem **Puber.ty**. Velmi komorní atmosféra malého, intimního prostoru podtrhovala i intimitu v básních Anuše Řehůrkové. Diváci si vyslechli poezii pro každý den, každý večer a každé ráno, která má schopnost oslovit srdce i mysl. Autentičnost a zranitelnost pohledu do odhalené duše rezonovala celým čtením a vtahovala publikum do světa plného emocí, který byl zároveň hluboce osobní i univerzální. Skrze slova, která dokázala být jemná i naléhavá, autorka balancovala mezi humorem a hlubokými emocemi, čímž vyvolala jedinečný zážitek, který zůstal v mysli diváků dlouho po skončení večera. LuB

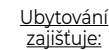

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně F. Brýdl a L. Bukačová

Realizaci projektu podporuje:

Významní sponzoři:

Sponzoři cen festivalu:

Sponzoři festivalu:

Hlavní mediální partner:

Mediální partneri:

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Martina Baxy, hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubic Jana Nadrchala a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.